

NGUYỄN NAM AN

NGÀY ĐÓ

Ngày đó mi tao đều còn nhỏ
Cạnh nhà, mắt cứ ngó đâu xa
Bây giờ lớn quá xa xôi đó
Lâu lâu mình ngó qua “viber”

Tao nói “mi-tao” cho tiện việc
Xưng tên cứ ngọng khó như thời
Ghi danh đi học [ba đời có!]
Cách mạng!... không thì lạng quạng thôi./.

BANSKY

NHỚ ĐÓ “MI-TAO ”

Vẫn biết “mi-tao” thời con nít
Gọi dễ quá trời chẳng cần tên
Bao lâu đi lạc ra người lớn
Gọi xưng tên thành ngọng nghe phiền

Thôi tao gọi “mi” hồi trong xóm
Những ngày “u mọi với bần bĩ”
Nhà ai cây ổi cành đơm trái
Lén lấy giàn thung bần mẹ kỳ

Xóm này xóm kia toàn con nít
Lớn lên một thời đó bỏ đi
Thành ra “chuẩn úy” thành “trung sĩ”
Tàn cuộc về cứ nhớ đôi khi

Bạn ta cùng khoá Lam Sơn đó
Chọn về “Phòng 7”, mắt tích nay
Thoại ơi ngày đó mi đi học
Ai tan trường về nhớ ai hay

Ai đường Duy Tân tao nghe nói
Giờ “mẹ đổi thành... cách mạng banh!”

Chưa hết bài thơ tao viết khó
Nhớ bạn bè và nhớ đó tao mi.